Jaani päewa õhtu pool.

J. Pärn.

(Nowellakene.)

Armas Meeta, täna õhtu poole läheme Aleksandri kooli pidule peab Lehtmetsakaasikus halje puude all ilusa platsil peetama, ma ei ole niisugust pidu weel näinud. I

Mina ka mitte auus Salme, kui ma tallitusega korda saan, siis kohe.

Mis Jaani päewal sull suurt tallitust siis on?

Just Jaani päew on minul raskem, kui teised päewad, tüdrukud on omaksid waatama läinud, pean lõuna ajal lehmad lüpsma, neid karja saatma, piima nõud puhastama, kartulid koorima ja kes teab mis weel ette tuleb ja kõige suurem asi on, kas ema mind esite lubab, tuleb ta heal meelel kirikust kodu, siis on hea, aga mõni kord on ta pahane ja siis ei luba ta mind kubugi, aga ma loodan luba saawat, käisin ju kewade leeris wõi pea koolis, ehk lubab, aga mill ajal alustab pidu?

Kellu nelja ajal peawad mängumehed mängima, kihelkonna lauljad laulma, ka õpetaja peab seal olema.

Ega siis röömsat pidu sa, kui tema seal on.

Miks mitte, ma olin kord ühes pulmas, kus tema ka oli ja ta tegi palju nalja, ning rahwas kiitis peale selle teda wäga.

Wõib olla, aga enamast hoiawad noored inimesed tema eest nurka, norutawad, wahiwad suud ammuli, kuulawad ülsinda tema kõnet, ehk waatawad alt kulmu ja soowiwad, et ta kord ära läheks, kui ta ära on, siis tuleb esite täieline lahkus ja lõbus elu, kõigi pealt on kui kiwi ära wõetut, seda nägin mina minewal aastal, kui Hansu talus warusid peeti.

Kes teab, kui kauaks ta senna jäeb, aga katsu ikka tulla, ma ootan sind kellu wiieni.

Kui ma kell neli mitte sinu juures ei ole armas Salme, siis ära mind enam oota, mina lähen pidu alustusel, ehk

ei sugugi, — aga misugused riided paneme täna selga? — Mida rahwalikumad, seda parem ja meil on jo ilusad Jaani riided, juuksed jätame lahti, pärja paneme pähe, meil on ju ühesugused, kas peaks seal ka raha nõuetama ja tantsitama?

Ja muidugi, raha, ikka raha, raha pärast on ju see terve pidu, mehed peawad 50 kop. naesterahwas 20 kop. maksma, kõige ilusama rahwa riietega neiud aga ilma hinnata sisse lastama, aga seal müakse ka asju, ja kui sa osta tahad peab sull raha olema.

Minul on üks rubla hinge taga, pean ma sedagi isamaale obwerdama?

Ehk annab ema sulle niipalju täna õhtuks.

Minu ema ei salli raha pidusid ja temalt ei ole ühtigi loota, ma seda temale ei ütlegi, et raha nõutakse, aga ma ka enam wälja ei anna, kui 20 kopikat, aga röömsalt robu peal karata, see on mu ting, ob kuida meie hüpame isamaale iluduseks, kodumaa kenaduseks.

Peaks mõned wõerad lauljad ka senna tulema, meie omad jorawad ikka pikkamisi lauludid, aga mina armastan mis kästi jala pärast käib

Kui õpetaja seal on, ega siis köster jala päralisi wälja too, aga kui tema ära läheb, siis laulame isekeskis, eks tea kui wiimast korda külakiigu juures laulsime.

Jah Salme, seal oli kena pidu, Otsa Märt mängis wiiolit ja üks tõine lõõtsa pilli ja meie tantsisime ja laulime et mets kõlas, kell 9 tulime kõik kodu, ei olnud seal tüli ega kära.

Kõrtsis on kisa kära, wainu kiigul laulu wara, jumalaga, ma ootan sind Meeta, ilma sinuta ei ole mull elu.

Kus sa nüüd Salme kohe jookset, tule pima kambre wõta tük wõidleiba ja kohu piima, oled natukene maad tulnud, ja mull endal maitseb ka sinuga parem, ma tegin eila õhtu muna wõid, maitseb wäga hea.

Läheme siis kohe, minul ei ole palju aega, pean weel oma riiete juures mõnda kohendama, aga lindid seadame siis ja pärjad pähe, kui senna tuled.

Eesti-rahwa Kasuline Kalender 1884, lk. 22